- מנין לאב שנאמן לאסור וכולי [מנין

From where do we derive that a father is believed to prohibit, etc.

OVERVIEW

The גמרא states that we derive from the פסוק of את בתי נתתי לאיש וגו' that a father is believed to establish his daughter as being married, and effectively preventing her from marrying anyone else.

The נערה of a קטנה or a קטנה can be carried out (מדאורייתא) only by the father. The of a בוגרת is effected by the woman, not by the father.

asks: תוספות

 $-^2$ תימה מה צריך קרא תיפוק ליה דנאמן הואיל בידו לקדשה

It is astounding! Why is a פסרק necessary to teach us that a father may place a prohibition on his daughter and declare her married? It can be derived that the father is believed to prohibit her since it is in his power to betroth her. This girl is presently a קטנה or a קטנה, therefore the father can betroth her now to whomever he wishes; it follows that if he claims that he betrothed her already, that he should be believed since it is בידו , in his power, to do so now.

תוספות will prove that when it is בידו, then he is believed:

- 3כדאמר ביש נוחלין (ב״ב קלד,ב) בעל שאמר גרשתי את אשתי נאמן הואיל ובידו לגרשה אstates in פרק יש נוחלין; a husband who claims, 'I divorced my wife', he is believed, since it is in his power to divorce her. Here too the father should be believed since it is פסוק פסוק is needed!

מוספות answers:

ריש לומר דהכא אין בידו כל כך דשמא לא ימצא אדם שיקדשנה (כדאיתא קדושין סד,א) - And one can say; that here in the case of קדושין it is not בידו that much, for perhaps he will not find a person who is willing to be מקדש her. By גירושין it is totally ביד הבעל to divorce his wife, therefore it is considered ביד הבעל and he is believed; here however it is not solely dependent on him, it also depends on the prospective husband -

להכי איצטריך קרא -

Therefore a בידו כל כך is required to teach us that even though it is not בידו כל כך, nevertheless the בידו כל כך. נאמנות accords him this תורה.

¹ This תוספות is bracketed and in a smaller type in our texts, seemingly indicating that it is an addendum (from תוספות הרא"ש). Nevertheless it is cited (partially) in the תוספות הרא"ש.

See תוספות הרא"ש who states that we know that it is בידו לקדשה from the פסוק סל סף סף (see לקמן) (see לקמן (see בתי וגו' from the נאמן לאוסרה נאמן לאוסרה to teach us that he is נאמן לאוסרה.

³ See 'Thinking it over' # 1.

תוספות follows up with a limitation on the father's נאמנות;

-ימיהו אם אמר על בתו בוגרת קדשתיה כשהיתה נערה או קטנה נראה דאינו נאמן ומיהו אם אמר על בתו בוגרת קדשתיה כשהיתה נערה או However if he claims concerning his daughter who is currently a בוגרת, that I was שקדש her previously when she was either a תוספות, it seems to תוספות that the father will not be believed -

דהשתא אין בידו כלל -

For now when she is a בי**דו it is not בידו at all** to be מקדש her. The fact that it was once is not sufficient that we should presently believe him.

מוספות anticipates a contradiction to his current assumption:

דאף על גב דלקמן בפרק נערה שנתפתתה (דף מו.) פריך ואימא הני מילי קטנה - דאף על גב דלקמן בפרק נערה שנתפתתה , the גמרא asks; 'and let us say when is this so (that the כסף קדושין belongs to the father), when the מקודשת is a (for she has no יד to be (מקבל קדושין - מקבל קדושין) -

אבל נערה איהי תיקדש נפשה 5 -

However when she is a נערה (why should the father receive the כסף קדושין), she should be מקדש herself' (accept and keep the קדושין from the בעל), and not the father. This concludes the citation from the גמרא.

לפי זה היה צריך להיות דנאמן לאסור אפילו בשעה שאין בידו לקדשה דקרא בנערה 6 כתיב לפי זה היה צריך להיות דנאמן לאסור אפילו בשעה שאין בידו לקדשה דקרא בנערה 6 Cording to that גמרא, the ruling should be that the father is believed to prohibit her even when it is not in his power to be מקדש her; for the את ספרוק סוד מקדש her; for the בערה בערה (from which we derive the נאמנות of the father) is concerning a בעי למימר דאין בידו לקדשה -

And the אמרא פרק נערה וו גמרא שמחted to say that it is not בידו of the father to be מקדש of the father to be בידו of the נערה וערה. Seemingly this is a contradiction; how can the father state בתי נתתי that I was מקדש my daughter who is presently a מקודשת, when the גמרא now insists that a מקודשת by herself (not through the father). The answer must be -

ואת בתי נתתי כשהיתה קטנה וגזרת הכתוב הוא דנאמן אף על פי שאין בידו That the ססוק את בתי נתתי ססוק will be interpreted to mean that the father was מקדש her when she was a קטנה (and now [by the episode of מוציא שם רע she is a קטנה she is a בתו נערה, even אוסר אוסר אוסר be אוסר אוסר be מקדש her now (but since it was בידו to be מקדש her when she was a מקדש (which is what he claims) therefore he is נואמן. The same should apply (according to the

⁴ It may seem that if the נאמנות of the father was based only on בידו (not on a פסוק), then by בוגרת (where it is not (בידו) the father would not be believed. However now that even by a נערה וקטנה it is not (בידו (מ"כ), and nevertheless there is a בוגרת (where it is (also) אינו (בידו (כלל)), he should also be אינו בידו כ"כ disabuses us from this notion. We cannot compare אינו בידו כ"כ אינו בידו כ"כ

⁵ The גמרא there ultimately refutes this notion.

 $^{^6}$ The פסוק is in the פרשה of (זערה (תצא] רע (דברים מוציא שם הוציא which is applicable only when she is a נערה.

מסקנא (מסקנא) by a בוגרת, that if he claims that he was מקדש her before she became a בוגרת (when it was בידו), he should be נאמן, since it was בידו then, when she was not yet a בוגרת!

תוספות replies; that even though there was a הוה אמינא that a father cannot be מקדש and nevertheless he would be believed to be אוסר (on account of a גזירת הכתוב), if he claims that he was מקדש her when she was a קטנה -

אבל לפי המסקנא לא נאמר כן]:

However according to the conclusion of the גמרא (that a father is מקדש the מקדש), we will not maintain this (that he can be בוגרת a בוגרת by claiming he was שקדש her previously). If presently it is not בידו כלל, then he has no נאמנות.

<u>SUMMARY</u>

It is not בידו סf a father to be מקדש מ נערה סf קטנה, nevertheless the בתי of פסוק בתי of a father to be נערה of נערה, nevertheless the בוגרת of a father to be נערה of a בוגרת pet. However once she is a בוגרת and it is אין בידו כלל, he is not נאמן לאוסרה.

THINKING IT OVER

- 1. תוספות states that when it is בעל he is נאמן. However, the הוספות of the בעל to claim גרשתי את גרשתי is only for the future (for that is בידו), but not for the past; here we are deriving from מוצש"ר that he the father is נאמן (even) for the past. 8
- 2. Does the מקדש of בתי נתתי וגו' teach us that the father can be מקדש his daughter and therefore we can surmise that since it is בידו, he is נאמן לאוסרה; or does the תורה teach us directly that he is נאמן לאוסרה?!

.

⁷ See footnote # 3.

 $^{^{8}}$ See משכנות הרועים אות משכנות.